

DE OMGEVING

NaastBetrokkenenRaad

Nieuwsbrief van de Naastbetrokkenenraad Arkin

Arkin is de overkoepelende naam van de volgende onderdelen: Mentrum, Roads, Jellinek, PuntP, Novarum, NPI, Inforsa en Spoedeisende Psychiatrie Amsterdam. Meer informatie vindt u op www.arkin.nl

Beste Mensen

Naastbetrokkenen maken zich zorgen wanneer cliënten geen goede, zingevende dagbesteding hebben. Het is pijnlijk om te zien wanneer zij dag in dag uit in de hal van de kliniek zitten, voor zich uitstaren, shaggy in de hand, aansteker binnen handbereik. Voor familie is het moeilijk te verteren dat er zo weinig aansluiting is bij de mogelijkheden van de individuele cliënt. Er is wel flink wat te doen maar je moet dan aan allerlei regels en voorwaarden voldoen om als cliënt aan iets leuks deel te kunnen nemen. Familie verlangt naar een laagdrempelig, kosteloos aanbod van activiteiten die als prettig of boeiend ervaren wordt. Als de cliënt al in aanmerking komt voor een dagbesteding kan het voor hem nog een hele opgave zijn om er aan deel te gaan nemen.

Afstand bijvoorbeeld, speelt een belemmerende rol. Wat is er geregeld voor cliënten die moeite hebben om met het openbaar vervoer te reizen? Een goede dagbesteding is essentieel om een goed gevoel over jezelf te kunnen ontwikkelen. We zien zelfs bij "gezonde" mensen die naast het arbeidsproces komen te staan al snel een gevoel van nutteloosheid de kop op steken, als ze het gat waar ze ingevallen zijn niet hebben kunnen opvullen met een bezigheid of passie waar ze blij van worden. Nergens word je dat zo duidelijk als op het Ei-complex waar je niet alleen de cliënten kan zien stralen bij het uitoefenen van hun talenten maar ook hun familie en naastbetrokkenen wanneer die zien wat dagbesteding met hun geliefde doet.

Ook een mooi voorbeeld is de theatervoorstelling "...dat ik mezelf ben". Deze voorstelling werd gespeeld door acteurs met een psychiatrische achtergrond onder leiding van de professionele regisseuse Claudia Maoli. De zaal, die tot de nok toe gevuld zat, werd tot tranen toe ontroerd. Twee keer een win win situatie dus. Op pagina 2 van deze nieuwsbrief leest u een mooi stuk over het Ei-complex geschreven door oprichtster Hannie Bouwmans (www.ei-werk.nl). En op pagina 4 vindt u een interview met Elizabeth Manders, traject-begeleidster binnen Roads. Roads is onderdeel van Arkin en biedt cliënten (liever deelnemers) een breed palet aan scholing en leer/werkplaatsen binnen de vakgebieden techniek, horeca, creatief, grafisch en kantoor (www.roads.nl).

Greetje Gulien

Inhoudsopgave

- Beste Mensen
- De Familiedag uitgesteld
- De Naastbetrokkenenraad is op zoek naar jou!
- Muziek is beter!
- Boekbespreking: In gesprek met psychose.
- Sluiting Informentaal per 1 april
- Het Estafette Interview
- Belangrijke adressen

Naastbetrokkenenraad Arkin

Klaprozenweg 111
1033 NN Amsterdam
telefonisch spreekuur op donderdag
van 13.00 - 16.00 uur
T: (020) 590 40 95
E: naastbetrokkenenraad@arkin.nl

De Naastbetrokkenenraad Arkin bestaat uit:

Greetje Gulien
Jan van Mierlo
Evelien van Os
Clary Beuker
Joke van Dorsten
Laura Polder
Charles Enderman
(ondersteuner/adviseur)
Marcella Kan
(ondersteuner/
adviseur)
Paulien Leijder
(administratie/PR)

De Familiedag uitgesteld

De afgelopen jaren organiseerden wij steeds in april een familiedag, vaak in de Nassaukerk. Velen van u hebben we daar ontmoet en het is ook telkens een mooie gelegenheid om elkaar te spreken. We moeten u laten weten dat we met pijn in het hart hebben moeten besluiten om de familiedag

in april niet door te laten gaan. Op dit moment hebben we te weinig actieve leden om de klus goed te kunnen klaren. We hopen u in een volgende Omgeving of per brief te kunnen laten weten dat we u op een ander moment toch een samenkomst kunnen aanbieden.

De Naastbetrokkenenraad is op zoek naar jou!

Je bent naastbetrokkene en je ervaring is waardevol. Heb je een mening over de zorg en ideeën voor veranderingen, laat dan graag van je horen. Je bent naastbetrokkene en je wilt wat, je kunt wat of je hebt toch nog onrust in je.

Je hoeft geen duizendpoot te zijn maar 'gewoon' een naastbetrokkene die wat tijd voor zijn eigen ontwikkeling zou willen vrijmaken, zich met zijn ervaring voor meer mensen wil inzetten en of iets regelmatig deel zou willen uitmaken van een groter inspirerend geheel. We kunnen niet precies omschrijven op welke manier uw bijdrage waardevol kan zijn.

Dat kunt u alleen zelf! U geeft aan waar u goed in bent en waar u blij van wordt. Input en ondersteuning, groot of klein, om de Naastbetrokkenenraad te versterken is buitengewoon welkom.

Twijfel niet langer en meldt u aan.

Kom gezellig langs of pak de telefoon.

E-mailen kan ook. Voor vragen en interesse kunt u bellen naar 020 590 4095 (donderdag tussen 13 en 16 uur) of mail naar naastbetrokkenenraad@arkin.nl

Muziek is beter!

Ei-werk is een stichting die Muziekactiviteiten organiseert voor mensen met een psychische kwetsbaarheid. De activiteiten vinden plaats in het Ei-complex. Dat is een gebouw met meerdere studio's en een zaal. De eigenaren zijn de ouders van een zoon die jaren geleden last kreeg van psychoses. Ei-werk bestaat dit jaar vijf jaar. Wekelijks komen 45 muzikanten muziekworkshops volgen. Iedere drie maanden is er een optreden voor familie en vrienden en iedereen die wil komen

(...) Het gaat niet zo goed met Rudi. Hij was vorige week zonder bericht weggebleven van de popworkshops. Dat kan gebeuren maar we gaan er altijd vanuit dat mensen proberen af te bellen. Als dat niet lukt, bellen wij ze meteen op en houden dat net zo lang vol tot we weten of alles goed is. Dat is het "moederding" van Ei-werk. Dit zou ik ook wensen voor mijn zoon. Dat naast mij ook anderen hem in de gaten houden. De telefoon van Rudi stond uit, dus we konden hem niet bereiken. Ik wacht een week en op de ochtend van de volgende popworkshop stuur ik al om kwart voor 9 een sms-bericht: " goedemorgen Rudi, Jo is ziek en moet dit blok afhaken, de band heeft je nodig, tot

straks." Rudi kwam en zei: " Goed dat jullie me ge-sms't hebben. Ik weet anders niet of ik gekomen was". Hij heeft het twee uur volgehouden. Het ging goed. Wij weten dat als mensen niet goed in hun vel zitten, het ook moeilijk is om te gaan, hoe zeer ze ook opknappen van samen muziek maken. Een teken van betrokkenheid en iemand die je belt om te vragen hoe het gaat, kan soms het verschil maken. En als het echt niet lukt, snappen wij dat volkomen.

Eiwerk organiseert popworkshops voor bands, zangworkshops en gitaarworkshops. In de productiewerkshops werken computermuzikanten en rappers aan hun eigen CD productie. Klassiek gitaristen ontmoeten elkaar op het Ei en studeren samen stukken in. Er is ook een jazz saxofonist die aan zijn repertoire werkt. Als mensen binnen komen met muzikale vragen proberen wij er iets bij te bedenken. Zo starten we op verzoek van deelnemers begin april met een percussieworkshop.

Vervolg Muziek is beter!

(...) Said kwam binnen zonder glimlach en liep meteen door naar de achterste muziekrimte. Na een minuut of vijf ging ik even controleren of de thermostaat van de kachel hoog genoeg stond. Said zat met een gitaar op schoot en was van slag. " Het CAK (Centraal Administratiekantoor) heeft vorige maand zomaar € 300 euro van me ingehouden. Nu heb ik nog maar € 200 euro per maand om van te leven. Daar moeten ook mijn ziektekosten nog af. Hoe moet ik eten? Hoe kan ik leven? Hoe kan ik nu muziek maken?" Ik probeer te begrijpen wat er aan de hand is.

Said heeft een kamer in de Maatschappelijke Opvang en wacht al jaren op een huisje. Een goede vriendin van hem doet zijn administratie. Ik merk zijn stress en beloof hem dat ik zijn vriendin zal bellen om te kijken of ik mee kan denken. Het telefoontje naar zijn mantelzorger maakt het verhaal alleen maar erger. We concluderen samen dat de bureaucratische rompslomp voor jongens zoals Said zeer stressvol en ziekmakend is. Dat het voorkomen van administratieve stress, naast het geven van medicatie, een goede behandeling zou zijn. Ik wens haar sterkte en zeg dat ze me altijd kan bellen. Ei-werk is er op de eerste plaats voor de muziek maar heeft ook een luisterend oor en een signaleringsfunctie.

Voor de mensen van Arkin die muziek willen maken raden we de begeleiders altijd aan een CIZ indicatie dagbesteding groep aan te vragen, samen met de cliënt, en die op de naam van Roads te zetten.

Ei-werk heeft een onderaannemerscontract met Roads. Via Roads krijgt Ei-werk een bijdrage in de kosten. En de deelnemers betalen een symbolisch bedrag om aan onze activiteiten mee te doen, als ze dat kunnen betalen. Zie ook: www.ei-werk.nl

Als Greetje Gulien praat over hoe je op het Ei zowel de muzikanten als hun familie kunt zien stralen dan is dat vooral ook op de slotoptredens. Daar zie je mensen in hun kracht. Daar bouwen ze hun positieve zelfbeeld weer op. Daar worden ze bewonderd. Voor naastbetrokkenen is het hoopvol en een feest om mee te maken. Dat er veel muzikaal talent is weten de muzikanten van the Loony Tunes, de topband van Arkin ook. Het motto van Ei-werk is: Muziek is beter! Iedereen knapt er van op.

Boekpresentatie: In gesprek met psychose

Titel: In gesprek met psychose. Verbindende Gesprekstechniek, praktische handleiding om in contact te komen en blijven met psychotische mensen.

Auteur: Jules Tielens **Uitgever:** de Tijdstroom.

ISBN 978 90 5898 217 9

Al jaren weten we dat het behandelen van mensen met een psychose, vooral degenen die geen ziektebesef hebben, uiterst lastig is. Ze willen geen behandeling. Vanuit de patiënt bekeken helemaal logisch overigens; waarom je laten behandelen als je niet ziek bent! In dit boek beschrijft psychiater Jules Tielens een manier om wel contact te krijgen en te houden met deze ernstig getroffen mensen. Hij noemt deze techniek Verbindende Gesprekstechniek. Want succes in de behandeling van

deze mensen ligt aan de kwaliteit van het contact. Het is volledig geschreven vanuit ervaringen uit de praktijk en heeft veel elementen van Motiverend Interviewen. Maar het is meer: het geeft praktische tips en heldere uitgangspunten. Een boek dat je vertelt om te stoppen met ruzie maken met deze mensen en zelfs te stoppen met het gebruiken van argumenten om hen te overtuigen. Het is bedoeld voor iedereen die met psychotische mensen omgaat. En dat zijn er meer dan je denkt: van psychiaters tot politieagenten en van familieleden tot maatschappelijk werkers, detentiewerkers en advocaten. Het is een vakboek, maar in begrijpelijke taal. Iedereen moet dit boek kunnen begrijpen want voor goede zorg voor deze mensen is iedereen nodig.

Sluiting Informatiaal per 1 april

Als gevolg van de beëindiging van de subsidie van de gemeente Amsterdam ziet Informatiaal, informatie- en adviespunt voor de GGz, zich genoodzaakt om haar deuren met ingang van 1 april 2013 te sluiten.

Hiermee gaat een belangrijke voorziening voor een ieder met (hulp)vragen over de GGz verloren. Ruim 10 jaar was Informatiaal een betrouwbaar en laagdrempelig informatiepunt, niet alleen voor u als naastbetrokkenen, maar ook voor cliënten, hulpverleners, buurtbewoners, politie en buurtregisseur, huisartsen, studenten en vele anderen. Wij danken de medewerkers van Informatiaal voor hun grote betrokkenheid, luisterend oor en toewijding aan hun klanten. Vanaf 1 april a.s.

kunt u voor informatie over de geestelijke gezondheid en het behandelaanbod binnen Arkin (Mentrum, Jellinek, PuntP, NPI, Inforsa, Spoedeisende Psychiatrie Amsterdam, Novarum, Roads) telefonisch terecht bij het bureau Aanmelding & Advies van Arkin.

Bureau Aanmelding & Advies is tijdens werkdagen van 9-17 uur bereikbaar op 020 590 5555 of via info@aanmeldingenadvies.nl. Op de website van Informatiaal, www.informatiaal.nl, vindt u vanaf 1 april 2013 een overzicht van meer relevante informatiebronnen en websites.

De website zal tot eind 2014 bereikbaar blijven.

Het Estafette interview

In de vorige Omgeving zijn we gestart met het Estafette interview. In elke Omgeving gaat de Naastbetrokkeneraad een Arkin-medewerker interviewen aan de hand van 11 vragen. Daarna mag hij/ zij het stokje doorgeven. We benadrukken graag dat iedereen die in dienst is van Arkin, betaald of vrijwillig, hiervoor mag worden aangewezen: van verzorgende tot directielid, van schoonmaker tot opleider, van ervaringsdeskundige tot IT-medewerker. Graag willen we van hem/ haar horen wat zijn visie en (werk-)ervaring is met naastbetrokkenen in de psychiatrie en verslavingszorg. Misschien is hij/ zij zelf wel naastbetrokkene. Welke tips en wensen heeft hij/ zij voor de organisatie? Zo hopen we zicht te krijgen op ervaringen en het gesprek aan te gaan over naastbetrokkenen. Dit keer, op verzoek van de vorige geïnterviewde Petra van Dam, Raad van Bestuur, een interview met Elizabeth Manders, trajectbegeleidster bij Roads.

1. Kun je kort vertellen wat jouw functie binnen Arkin inhoudt?

Ik ben traject begeleidster binnen Roads. Ik help mensen aan dagbesteding te komen. Dat kan zo makkelijk of moeilijk als men wil, binnen de vakgebieden techniek, horeca, creatief, grafisch en kantoor. Eén van de projecten die ik doe heet 'Dwars door Arkin': het plaatsen van mensen op werkplekken binnen Arkin. Zo hebben we bijv mensen ter ondersteuning van het secretariaat van de directie en van de Raad van Bestuur kunnen plaatsen. We hebben nu vier nieuwe mensen

die ervaring hebben in de financiële sector. Dan nemen we contact op met de controllers, om te vragen of er bij hen een plekje voor deze mensen zou zijn. Maar dat is slechts één van de projecten hoor. Het kan ook heel laagdrempelig zijn, zoals je hier net zag tijdens de rondleiding: mensen schilderen en naaien, we hebben een winkeltje, een fietsenwerkplaats, yoga, muziek, computercursussen, en het is ook een ontmoetingsplek. Als mensen eenmaal ergens met nieuwe dagbesteding zijn begonnen, hou ik hen in de gaten: of ze lekker op hun plek zitten, of ze het naar hun zin hebben, of we ze kunnen steunen. We richten ons zagezegd op dagbesteding, maar het mag uiteraard ook uitdraaien op echt werk. We komen mensen tegen die hun eigen bedrijfje willen opzetten en daar hulp bij zoeken. We proberen zo goed mogelijk aan te sluiten bij de wensen van de deelnemer. Het is gericht op mensen stabiel houden, hun wensen verwezenlijken.

We geven dan ook steun en voorlichting op de werkplek waar iemand komt, bijv 'wat houdt verslaving in' en we werken aan het wegnemen van stigma's en vooroordelen, om de nieuwe omgeving ook zo prettig mogelijk voor de persoon te maken/houden. Ik werk vooral binnen de verslavingstak van Roads, de meeste mensen die ik begeleid hebben dus een achtergrond als verslaafde. Het liefst zou ik ooit overbodig raken, zou ik willen dat iedereen een baan heeft, een fijne dag kan hebben en meedraait op zijn niveau in de maatschappij.. maar dat is een utopie: er blijven altijd mensen uitvallen, begeleiding nodig hebben.

2. Hoe heb je in je werk met naastbetrokkenen te maken?

De meeste mensen die verslaafd (geweest) zijn en weer aan dagbesteding durven te denken zijn vaak wat ouder en hebben kinderen. Dat is dan een belangrijk onderwerp van gesprek tussen hen en mij. Ook is familie voor hen vaak dé motivatie om het leven weer op te pakken en weer een gezonde, nuttige daginvulling te vinden. De geboorte van een kleinkind is niet zelden de reden dat mensen zich bij ons melden om een positieve draai aan hun leven te helpen geven. Er zijn echter ook heel veel mensen die geen contact meer hebben met familie en als ze dat dan toch willen, verwijs ik ze door, bijvoorbeeld naar de clientservice-desk die we hier hebben. Van daaruit kunnen ze dan weer proberen contact te leggen. Vrienden mogen hier ook meekomen, we krijgen wel eens stelletjes binnen, en als iemand alleen al hier wordt afgezet door iemand, is ook die persoon altijd welkom. Vaak komt het echter voor dat men wel een netwerk heeft, maar geen 'steunend' netwerk. Vrienden die hen op het verslavingspad houden, zeg maar. Zo zien we ook juist dat mensen hier komen om iets te doen, juist lós van die vrienden. Wij zijn alleen doordeweeks open en dat maakt weekenden soms wel zwaar voor mensen. We verwijzen dan wel naar buddy-projecten of andere weekend-projecten om dat te helpen overbruggen.

3. Hoe belangrijk (veel voorkomend) is het onderwerp 'naastbetrokkenen' in jouw werk op een schaal van 0-10

Ik werk met heel veel individuele mensen en probeer altijd met hen te werken vanuit 'wat wil je gaan doen en waar haal je je motivatie vandaan'. Daar komt familie heel vaak om de hoek kijken, ik denk in 80% van de gevallen. Dan kunnen ze aan hun kennissen en vrienden vertellen dat ze hun leven weer op de rails krijgen.

4. Naastbetrokkenen komen steeds meer in beeld; wat vind je van die ontwikkeling?

Hartstikke goed. Als je in de problemen zit, heb je echt mensen nodig die het voor je opnemen. Zelf kijk ik er altijd zo naar: als mijn broer of mijn moeder dit zou gebeuren, als die hier dagbesteding kwamen doen, zou ik dit dan voor hen accepteren hier? Naastbetrokkenen kunnen kritisch zijn, kunnen voor hun naaste opkomen. En heel belangrijk: ze kunnen de andere rol van iemands leven belichten: 'dit is mijn buurman, vader, allerbeste vriend!'. Ze laten zien dat mensen meer zijn dan een ziek mens met een diagnose. Ik zie ook dat mensen die familieleden om zich heen hebben, betere zorg krijgen. Dat is eigenlijk wel sneu voor de mensen die alleen zijn.

Het zijn de familieleden die de slag helpen maken. Ik heb gemerkt dat de rol als familie veel belangrijker is dan de rol van hulpverlener. Als ikaan iemand vraag: wat heeft nou echt gemaakt dat je gestopt bent met drugs gebruiken, dan is het antwoord nooit 'die hulpverlener heeft het me doen inzien'. Nee, het is altijd in de richting van 'mijn broer was overleden, mijn moeder was alleen, alleen ik kon nog voor haar zorgen dus nu moest ik wel', of 'ik wil mijn kinderen echt weer zien en die verlangen die verandering', of 'die vriend zei me eens: wat zit je nou te lummelen met je leven man!'. Wij als hulpverlener hebben een zeer bescheiden rol hoor, in het leven van cliënten. We doen ons vak natuurlijk zo goed mogelijk, maar wij maken het verschil niet echt. Ik ben zelf trouwens veel bewuster gaan werken met familie en vrienden doordat we op de kliniek waar ik eerst werkte een naastbetrokkenenconsulent op de afdeling kregen. Die maakte ons bewust van onze werkwijze en hielp ons familie te betrekken. Dat heeft mijn ogen geopend.

5. Wat is je mooiste ervaring wat betreft naastbetrokkenen?

Er was een vrouw, die was al 40 jaar de ex-partner van een van onze deelnemers. Zij is hem al die 40 jaar blijven ondersteunen, ging wekelijks met hem fietsen, kwam elke dag bij hem langs. Ik vind het prachtig dat zij altijd in zijn leven is gebleven. Ik heb haar ook gesproken, ook nog gezien op de begrafenis toen de cliënt was overleden. Begravenissen... dat is trouwens ook zoiets. Daar kom je als trajectbegeleider best vaak, omdat je dan de contactpersoon bent vanuit de organisatie. Daar heb ik wel meegemaakt dat ik de enige was, samen met de man van het Leger des Heils. Maar ik heb ook wel eens op een begrafenis de 'verloren zoon' van iemand ontmoet. Van wie je dan nog zoveel woede en verdriet hoort. Dan kun je er ook voor zo iemand toch nog wel even zijn.

En van sommige overledenen zie je dan ineens juist nog een gigantisch netwerk. Het is bijzonder om die mensen dan nog te spreken. Dat is ook mooi van het vak: je zit echt langere tijd in iemands persoonlijke leven. De meeste familie zag ik toen ik op klinieken werkte. Op de dagbesteding is dat minder, maar ook hier krijg je van alles mee van de wereld waar iemand die ochtend vandaan komt en straks na de activiteit weer naar terug gaat, met wie hij verder in zijn leven contact heeft. Sinds ik zelf moeder ben, geeft dat ook een extra dimensie. Mensen spreken mij aan op die rol, er is herkenning. Ze weten dat je, hoewel je hun verhaal niet precies deelt, wel ook bekend bent met moeder-gevoelens. Dan kun je het ook makkelijker over die rol van hen hebben.

Vervolg op pagina 6

6. Wat is je meest nare ervaring wat betreft naastbetrokkenen?

Er was een jonge jongen die zelfmoord heeft gepleegd. Ook toen kwam ik familie tegen, en dat vond ik natuurlijk heel verdrietig. Als je ouders ontmoet komen er ook andere delen van iemands leven boven. In gesprekken kan dan blijken wat ouders, vaak uit de beste bedoelingen, toch voor onhandige dingen hebben gedaan. Dat een moeder niet snapt wat er mis is gegaan, dat ze toch altijd zo goed heeft gezorgd voor haar zoon omdat ze hem altijd te eten gaf.. maar niet begrijpt dat het feit dat ze hem als 3-4-jarig jongetje steeds alleen liet ook schade kon aanrichten. Dat vind ik dan een verdrietig verhaal, dat die vrouw zo onbedoeld haar kind pijn heeft bezorgd. En ik hoor natuurlijk wel vaker schrijnende verhalen over hoe ouders soms echt in de vroege jeugd van hun kinderen dingen gigantisch kunnen verprutsen. Dat is altijd naar om te horen. Ik weet wel dat het leven zo gaat als het gaat hoor, ik heb het idee dat alle ouders hun best doen, maar dat is nog geen garantie op succes.

7. Wie vind je een voorbeeld binnen Arkin in zijn/ haar handelen naar naastbetrokkenen?

Ik had op de kliniek een collega, Elma, en die is op zoek gegaan naar een dochter voor een cliënte. Ze hebben daar zelfs tv-programma's bij ingeschakeld. Elma heeft die dochter ook daadwerkelijk te pakken gekregen. Die wilde echter geen contact meer met haar moeder. Maar de poging vond ik waardevol.

8. Ken jij uit je privé-situatie naastbetrokkenen of ben je misschien zelf naastbetrokkene?

De beste vriend van mijn broer is opgenomen geweest. Die kwam ik ook een keer tegen bij een activiteit. Dacht ik ineens 'hee wat doe jij hier?'. Dan heb je ook ineens een andere kijk, en was ik ineens zelf 'het zusje van'. Hoe dat was? Nou ja ik wist wel dat ie opgenomen was, maar hem daar echt zien maakte me erg strijdbaar, ik wilde de beste zorg voor hem. Zo kwam ik zijn broertje ook wel eens tegen, en dan fluisterde ik hem toch wel even in 'doorzetten he, de beste zorg eisen, komop!' En die jongen is dan ook uiteindelijk in het team van Jules Tielens terecht gekomen, dus dat is fijn voor hem.

9. Waar zou jij behoefte aan hebben in de rol van naastbetrokkene?

Informatie. En mee mogen doen. Als mijn broer of moeder opgenomen was, werd ik echt een heel vervelend familielid. Ik had wel gezorgd dat ik bij de behandelplanbespreking kwam te zitten, dat mijn broer als mens gezien werd. Soms

worden cliënten als diagnose gezien. Maar daarom werk ik nu ook al in de dagbesteding. In dit vak focus ik op beroepen, op wat iemand wél kan, op waar iemands hartje sneller van tikt, op wat helpt om het leven op te pakken. Van mij mogen mensen ziek of verslaafd blijven; ondanks dat ben je ook nog gewoon 'mens'.

10. Heb je nog tips?

Ik zou wel willen dat ouders, familieleden, ook op de hoogte zijn dat er dagbesteding is. Dat naasten weten dat we met hen willen samenwerken. Daar zouden we meer informatie over moeten verstrekken. We stonden altijd wel op jullie familiedag, dat willen we graag blijven doen. Ouders mogen meekomen naar ons met de deelnemers. Het idee wat Roy (collega) zojuist noemde toen hij jou ontmoette: laten we hier een schilderactiviteit organiseren voor deelnemers met hun naaste! Laten we familie en vrienden laten weten dat ze hun naasten mogen opgeven bij ons.

11. Aan wie geef jij het estafette-stokje graag over?

Marion Opperdijk en Wilma Schellekens zou ik beide wel geïnterviewd willen zien. Waar mogelijk een dubbel-interview. Zij werken beiden op de nieuwe kliniek de Witte Kaap in Noord.

12. Heb je 1 specifieke vraag die je aan hen gesteld wil hebben?

Ja, destijds zijn we begonnen met ouders bij de zorg betrekken. Hoe gaat dat nu? Welke vruchten heeft dat inmiddels afgeworpen, vraag ik me af.

Voor het opdoen van werkervaring bij Roads kunnen mensen kiezen uit de vakgebieden techniek, horeca, creatief, grafisch en kantoor.

Ook als naaste kun je iemand opgeven!

De persoon die u opgeeft wordt dan uitgenodigd voor een intake-gesprek waarbij hij/ zij u mag meenemen.

Wilt u iemand opgeven of meer informatie?

Kijk op de website www.roads.nl

Onder het kopje 'aanmelden' vindt u procedures, contactgegevens, aanmeldingsformulieren, etc.

Of neem voor meer informatie over werkwijze, financieringsvormen of andere vragen contact op met het Centraal Bureau. Zij zijn bereikbaar op maandag t/m vrijdag tussen 9.00 en 17.00 via 023 542 1801.

NB: deze nieuwsbrief en onze aankomende ledenwervende flyer wordt ook gedrukt door Roads!

Belangrijke adressen

Naastbetrokkenenraad Arkin

Behartigt de collectieve belangen van naastbetrokkenen van mensen die in zorg zijn bij Arkin. Telefonisch spreekuur op donderdag middag van 13.00–16.00 uur.

Tel: 020 590 40 95 naastbetrokkenenraad@arkin.nl

Cliëntenraad Arkin

De cliëntenraad van Arkin is een medezeggenschapsorgaan en behartigt de belangen van cliënten die in zorg zijn bij Arkin. Klaprozenweg 111 Tel: 020 590 4454 (ma t/m do 10.00 - 16.00 uur) cliëntenraad@arkin.nl

Bureau Aanmelding en advies

Ondermeer voor informatie over de GGz en het behandelaanbod binnen Arkin. Tel: 020 590 5555 info@aanmeldingenadvies.nl

PuntP preventie/Jellinek preventie

(onderdeel van Arkin) Voor advies en cursussen voor familie en bekenden van mensen met psychische problemen en/of verslavingsproblemen. Informatie over de cursussen vindt u op: www.puntp.nl/preventie/familie

Tel: 020 590 1330, vraagt u naar Netty van Ham of Mariette de Brouwer Email: preventie@puntp.nl

Familievertrouwenspersonen Geestelijke Gezondheidszorg

Komt u er met de hulpverlening niet uit?

Neem dan contact op met de Familie Vertrouwenspersoon:

Kees Kooij tel: 06 11 300 762 kees.kooij@arkin.nl

Olga Gorbatsjewa tel: 06 11 05 31 78

olga.gorbatsjewa@arkin.nl

Ypsilon Amsterdam en Omstreken

Voor familie en naastbetrokkenen van mensen met schizofrenie of psychose. Maandag-, dinsdag- en donderdagmiddag: 13 tot 16 uur. Tel: 020 470 04 74

www.ypsilon-amsterdam.nl ypsadam@ypsilon.org

Markant, Centrum voor Mantelzorg

(voor Amsterdam en Diemen)

Verzorgt mantelzorgondersteuning via de Loketten Zorg en Samenleven in diverse stadsdelen en via het Centraal Servicepunt in Diemen. Ook om mantelzorgers even respijt te geven. Tel. 020 - 886 88 00 info@markant.org www.markant.org

Labyrint in Perspectief

Voor familie en naastbetrokkenen van mensen met psychische problemen. Telefoon (030) 254 68 03 ma. t/m vr. van 10.00 - 12.30 uur en daarnaast, voor zover mogelijk, ook 's middags. www.labyrint-in-perspectief.nl secretariaat@labyrint-in-perspectief.nl

Jellinek

De Jellinek is een instelling voor verslavingszorg en -preventie in Amsterdam en de Gooi- en Vechtstreek. Zij biedt tevens familietherapie CRAFT, persoonlijke adviesgesprekken, telefonisch advies en cursussen aan familieleden. Tel: 020-5901669 www.jellinek.nl

Alcohol infolijn

Tel: 0900-5002021 www.alcoholinfo.nl

Drugs infolijn Tel: 0900-1995 www.drugsinfo.nl

De Alcohol-en drugs Infolijn geeft betrouwbare informatie over alcohol- en drugsgebruik. Voor uzelf of omdat u zich zorgen maakt over iemand anders.

Stichting Coke van Jou

Stichting Coke van Jou is een landelijk steunpunt en kenniscentrum voor partners, familie en vrienden van verslaafden. Zij biedt ondersteuning aan mensen die problemen ondervinden van het leven met een verslaafde.

Tel: 020- 6703530 www.cokevanjou.nl

Al-anon, Ala-teen, Al-Anon ACA

Tel: 06 -10 27 13 39 www.al-anon.nl

Nar-anon Tel:

030-6377801/06-42124569 www.nar-anon.nl De Al-Anon zelfhulpgroepen zijn voor naasten van mensen met een alcoholprobleem. Alateen is voor kinderen in tienerleeftijd, en Al-anon ACA is voor volwassen kinderen. Nar-Anon Familie Groep is er voor hen die door het verslavingsprobleem van een ander te lijden hebben.

De Regenbooggroep

De Regenboog Groep zet zich in voor mensen met sociale problemen, voor dak- en thuislozen en verslaafden en voor mensen met psychiatrische klachten.

De afdeling Partner en Familie Ondersteuning is er speciaal voor de familieleden. Tel: 020 - 53 17 618

www.deregenboog.org

Crisisdienst Arkin:

020 - 59 08 800 (Oost/ Zuid-Oost/Diemen)

020 - 52 35 433 (Centrum/ Oud-West)

020 - 59 05 444 (Noord).

Buiten kantooruren en weekend:

Spoedeisende Psychiatrie Amsterdam (SPA)

020-5235433

NaastBetrokkenenRaad